Без пут, розбурханії змисли
Зірвались з гуком тяглим
Ні! не затрима Ваґнер
Того – без форми й мисли, –
Що в степ жене дикунським предком,
Що страшить в повний місяць,
Виходить вовком з лісу,
Не має назви й осередку.